

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 6 sierpnia 1954 r.

Poz. 93-98

T R E S C:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 93 — nr 159 z dnia 19.VII.1954 r. w sprawie koordynowania prac przy sporządzaniu projektów kwartalno-miesięcznych planów produkcji z planami obrotu towarowego,

Poz. 94 — nr 161 z dnia 21.VII.1954 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły odlewnicze,

Poz. 95 — nr 162 z dnia 21.VII.1954 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w drewno,

Poz. 96 — nr 163 z dnia 21.VII.1954 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w mydło do prania,

Poz. 97 — nr 164 z dnia 24.VII.1954 r. w sprawie zużywania przerostów węglowych i wypłat nagród za ich przerostów wykorzystanie,

Poz. 98 — nr 172 z dnia 30.VII.54 r. w sprawie powołania komisji do spraw nadwyżek materiałów budowlanych.

93.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 159 z dnia 19 lipca 1954 r.
(znak: H AIS-09-105)

w sprawie koordynowania prac przy sporządzaniu projektów kwartalno-miesięcznych planów produkcji z planami obrotu towarowego.

Na podstawie art. 3, pkt 1 lit. h rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190, Nr 61, poz. 478 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministerstwa (centralne urzędy), które zgodnie z obowiązującymi przepisami powinny sporządzać kwartalno-miesięczne plany produkcji artykułów przeznaczonych do obrotu, opracowują te plany na podstawie uzgodnień dostaw

towarowych, sporządzonych według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia, podpisanych przez centralne zarządy lub jednostki równorzędne dostawców i odbiorców.

2. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 1, powinny być dokonane na konferencjach zwoływanych w tym celu przez centralne zarządy dostawców, nie później niż na 45 dni przed początkiem kwartału, w którym dostawy mają być wykonane.

§ 2. Sporządzanie przez ministerstwa (centralne urzędy) planów kwartalno-miesięcznych, w wyniku których zachodziłaby konieczność zmiany zawartych uprzednio przez centralne zarządy (jednostki równorzędne), uzgodnień dostaw towarowych, dopuszczalne jest tylko w razie uzyskania na to zgody zainteresowanych ministerstw (centralnych urzędów), których zmiany te dotyczą.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1954 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

UZGODNIENIE DOSTAW TOWAROWYCH

Wymienione niżej centralne zarządy uzgodniły, że w kwartale roku dokonane zostaną następujące dostawy towarowe:

Lp.	Grupa artykułu	jedn. miary	cena za jedn. miary kwartał ogółem		w tym miesiące:					
				ilość	wartość	I		II		III	
						ilość	wartość	ilość	wartość	ilość	wartość
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

(miejsowość)

(data)

Centralny zarząd — odbiorca

Centralny zarząd — dostawca

(pieczęć i podpisy)

(pieczęć i podpisy)

94.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 161 z dnia 21 lipca 1954 r.
(znak: BI-IB-34-36)

zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły odlewnicze.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu

towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 237 z dnia 1 października 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły odlewnicze (Biuletyn PKPG nr 35, poz. 169) otrzymuje brzmienie jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Załącznik
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 161 z dnia 21 lipca 1954 r.

WYKAZ ARTYKUŁÓW ROZPROWADZANYCH PRZEZ C. Z. ZBYTU M. P. M. BIURO ZBYTU ODLEWÓW

Lp.	Nazwa artykułu i Nr grupy	Pozycja cennika 2 = Z	Jednostka rozdzielająca	Jednostka do której należy składać zamówienia
Grupa I				
1	Kotły centralnego ogrzewania żel.	1708—2748	Prezydium Rządu	Zakłady-dostawcy
2	Kotły centralnego ogrzewania stal.	2749—2750	" "	"
3	Grzejniki do centralnego ogrzewania	2751—2777	" "	"
4	Kotły warzelne	2930 — i nie objęte cennikiem	" "	"
5	Rury żel. wodociągowe	1—55, 89—100	" "	"
Grupa II				
6	Rury i kształtki kanalizacyjne	119—279	Min. Przem. Maszyn.	Hurt wyszczeg. w załączn. Nr 2
7	Wanny kąpielowe	352—370	" " "	"
8	Płecyki łazienkowe gazowe i cylindry do pieców kąpielowych	1691—1693 i nie objęte cennikiem	" " "	"
9	Armatura sieci domowej	755—1104, 1666—1680, 1694—1697	" " "	"
10	Kuchenki gazowe dwupłomienne i trzypłomienne z piekarnikami	2837—2851	" " "	"
11	Kuchnie przenośne	2802—2836, 2852—2855	" " "	"
Grupa III				
12	Zlewy, zmywaki i zlewozmywaki żelazne i fajansowe	450—485, 701—712	" " "	"
13	Płuczki klozetowe żel. i fajansowe	507—513, 713—724	" " "	"
13a	Kształtki żel. wodociągowe	56—88, 101—118	nierozdzielane	Odl. żel. w Węgierskiej Górze
14	Inne artykuły kanalizacyjne żeliwne	280—351	"	Hurt wyszcz. w zał. Nr 2
15	Inne umywalki żeliwne	371—376	"	"
16	Umywalki szeregowe	377—412, 414—449	"	"
17	Umywalki „Olimpia“	413	"	"
18	Miski i lejki ustępowe żeliwne	486—500	"	"
19	Klozety stopowe żeliwne	501—505	"	"
20	Syfony	506, 514—550	"	"
21	Kratki ściekowe	551—592	"	"
22	Konsole	593—602	"	"
23	Miski i ustępy fajansowe	603—640	"	Hurt wyszcz. w zał. Nr 3
24	Umywalki fajansowe	641—682	"	"
25	Bidety fajansowe	683—686	"	"
26	Pisuary fajansowe	687—700	"	"
27	Fajans sanitarny kolejowy	731—754	"	"
28	Różne artykuły fajansowe sanitarne	725—730, 1698—1707	"	"
29	Łączniki z żeliwa ciągliwego	1105—1658	"	Hurt wyszcz. w zał. Nr 2
30	Boilery	1659—1665	"	"
31	Sedesy drewniane	1681—1682a	"	"
32	Artykuły gumowe instalacyjne	1683—1688	"	"
33	Podstawy do pieców łazienkowych	1689—1690	"	"
34	Piece przenośne	2778—2801	"	"
35	Odlewy piecowe montowane	2856—2860	"	"
36	Odlewy piecowe surowe	2861—2867	"	"
37	Artykuły piecowe blaszane	2868—2910	"	"
38	Odlewy budowlane	2942—2951	"	"
39	Kociołki do wmurowania w trzon kuchenny	2911	"	"
40	Kotły rantowe	2912—2929	"	"

95.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 162 z dnia 21 lipca 1954 r.

(znak: BI-2B-34-63)

w sprawie trybu zaopatrzenia w drewno.

Na podstawie art. 1 i art. 3, ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy drewna i wyrobów z drewna wymienionych w wykazie materiałów do projektu planu zaopatrzenia w ramach Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1955 nr 30, Branża XXII, pod poz. 1—65 i 67—69 zwanych w dalszej treści zarządzenia „drewnem“.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w drewno należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia ma-

teriałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienione w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Drewno rozdziela:

- 1) Prezydium Rządu
- 2) Ministerstwo Leśnictwa.

2. Podział drewna zgodnie z ust. 1 oznaczony jest w wykazie nr 30, o którym mowa w § 1.

§ 5. Zaopatrzenie w drewno należy do Państwowej Centrali Drzewnej zwanej w dalszej treści zarządzenia „centralą zbytu“.

§ 6. 1. Centrala zbytu przysyłając zawiadomienia o wysokości przydziału (§ 8 trybu ogólnego), określa w oparciu o projekt planu zaopatrzenia resortu podział przydziału na rodzaje drewna wg nomenklatury wykazu nr 30, dla materiałów tartych również na asortymenty, grupy, grubości i klasy jakości, a dla materiałów okrągłych wymienionych w § 9 ust. 3 — wymiary.

2. W przypadku, gdy nieuwzględnienie asortymentowego zapotrzebowania określonego w projekcie planu zaopatrzenia resortu może mieć wpływ na wykonanie planu centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) jednostka dysponująca przydziałem może przedstawić sprawę Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG), jeśli chodzi o materiały rozdzielane przez Prezydium Rządu, a Ministerstwu Leśnictwa — jeśli chodzi o materiały rozdzielane przez to Ministerstwo. Do czasu wydania decyzji wiążącej jest podział przydziału określony przez centralę zbytu.

§ 7. 1. Jednostka dysponująca przydziałem i centrala zbytu mogą w ramach ogólnej ilości drewna objętej rocznym przydziałem ustalić ilości drewna w poszczególnych kwartałach odmiennie niż określono w przydziale.

2. Centrala zbytu może w uzgodnieniu z odbiorcą dokonać zmiany gatunku drewna, klas jakości, asortymentu i grupy grubości o ile uzasadnione to jest względami oszczędnej i racjonalnej gospodarki drewnem lub innymi względami gospodarki narodowej.

§ 8. 1. Jednostki dysponujące przydziałem rozdzielają przydział na centralne zarządy (jednostki równorzędne) lub bezpośrednio na odbiorców. W przypadku rozdzielania przydziału bezpośrednio na odbiorców, rozdzielnik powinien być sporządzony z podziałem na województwa.

2. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) sporządzają rozdzielniki drewna na podległych im odbiorców z podziałem na województwa.

3. Rozdzielniki, o których mowa w ust. 1 i 2, na materiały tarte dotyczące pierwszego półrocza należy przesyłać centrali zbytu w ciągu 21 dni od dnia otrzymania przez jednostki dysponujące przydziałem zawiadomienia o wysokości przydziału, a dotyczące drugiego półrocza do dnia 31 marca, zaś na materiały okrągłe na cały rok objęty przydziałem do dnia 31 października roku poprzedzającego.

4. Podziału na województwa należy dokonać według przewidywanych miejsc zużycia drewna.

§ 9. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) przysyłają centrali zbytu szczegółowe specyfikacje asortymentowe zapotrzebowań na materiały tarte podległych odbiorców w

poszczególnych województwach. W specyfikacjach na materiały tarte należy podać dane konieczne dla wyprodukowania materiałów odpowiednich asortymentów, wymiarów i jakości. Przepis § 8 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. Obowiązek określony w ust. 1 dotyczy centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) nadzorujących odbiorców podległych:

- 1) Ministrowi Energetyki — jeśli chodzi o tarcicę iglastą o wymiarach specjalnych,
- 2) Ministrowi Kolei — jeśli chodzi o materiały nawierzchni kolejowej lub tarcicę wagonową,
- 3) Ministrowi Leśnictwa — jeśli chodzi o tarcicę świerkową,
- 4) Ministrowi Przemysłu Maszynowego — jeśli chodzi o tarcicę wagonową, tarcicę skutniczą i tarcicę nieobrzynaną zaliczaną wg normy PN/D-1001 do grupy specjalnych materiałów tartych,
- 5) Ministrowi Przemysłu Drzewnego i Papierniczego — jeśli chodzi o tarcicę świerkową i dębową,
- 6) Ministrowi Żeglugi — jeśli chodzi o tarcicę skutniczą i tarcicę nieobrzynaną zaliczaną do normy PN/D1001 do grupy specjalnych materiałów tartych,
- 7) Ministrowi Rolnictwa i Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych — jeśli chodzi o tarcicę jesionową i tarcicę liściastą z drzew beztwardzieliowych.

3. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy odbiorców drewna okrągłego z wyjątkiem papierówki, pali portowych i słupów do budowy napowietrznych linii elektrycznych.

4. Szczegółowe specyfikacje asortymentowe należy składać:

- 1) na drewno określone w ust. 2:
 - a) na pierwsze półrocze objęte przydziałem — do dnia 31 października roku poprzedniego,
 - b) na drugie półrocze roku objętego przydziałem — do dnia 28 lutego tego roku.
- 2) na drewno określone w ust. 3 na cały rok objęty przydziałem do dnia 31 października roku poprzedniego.

5. W przypadku nieotrzymania zawiadomienia o wysokości przydziału wraz z podziałem (§ 6) przed dniem 31 października roku poprzedzającego rok objęty przydziałem, szczegółowe specyfikacje asortymentowe na drewno określone w ust. 2 na pierwsze półrocze roku objętego przydziałem należy składać w granicach przydziału na drugie półrocze roku poprzedniego, a na drewno określone w ust. 3 w granicach 50% przydziału z roku poprzedniego.

6. Za tarcicę o wymiarach specjalnych uważa się tarcicę o wymiarach nie przewidzianych w ustalonych normach albo też o wymiarach przewidzianych w tych normach, lecz z zastrzeżeniem wymagań co do struktury drewna lub też jego jakości niezgodną z klasyfikacją przewidzianą w normach.

§ 10. 1. Jednostki sporządzające rozdzielniki (§ 8) mogą dokonać przed złożeniem zamówień przez odbiorców w ramach otrzymanego przydziału zmian w tych rozdzielnikach za zgodą:

- 1) właściwej dla danego województwa wojewódzkiej ekspozytury centrali zbytu, jeśli zmiany dotyczą jednego województwa,
- 2) centrali zbytu — jeśli zmiany dotyczą kilku województw.

2. Jeśli zmiany rozdzielników dotyczą odbiorców drewna określonego w § 9 ust. 2 i 3 należy przesyłać jednocześnie zmianę szczegółowej specyfikacji asortymentowej.

§ 11. 1. W przypadku gdy na skutek ustalenia planu zaopatrzenia resortu w sposób odmienny od projektu przesyłanego centrali zbytu oraz w przypadku gdy na skutek de-

cyzji, o której mowa w § 6 ust. 2, zachodzi potrzeba zmiany złożonych uprzednio rozdzielników (§ 8) lub szczegółowej specyfikacji asortymentowej (§ 9) zmiany te należy nadesłać centrali zbytu w ciągu 14 dni od dnia otrzymania decyzji.

2. W przypadku określonym w ust. 1 nie stosuje się przepisu § 10, ust. 1.

§ 12. 1. Jednostki dysponujące przydziałem mogą w ramach otrzymanego przydziału pozostawić do swej dyspozycji rezerwę dłużyc i wyrzynków kopalnianych, stempli budowlanych i materiałów tartych, nie przekraczającą 10% przydziału tych materiałów.

2. Rezerwa, o której mowa w ust. 1, powinna być rozdysponowana w poszczególnych kwartałach przed upływem terminu do składania zamówień w ilości nie większej niż 1/3 tej rezerwy. Pozostała część rezerwy powinna być rozdysponowana do 30 września.

§ 13. 1. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5—8, § 9, ust. 2 i 3 oraz §§ 10—15 trybu ogólnego.

2. Przepisy § 9 ust. 2 trybu ogólnego stosuje się również w przypadku niedotrzymania terminów przewidzianych w § 9 ust. 4, § 11 ust. 1 i § 12 ust. 2.

3. Jednostka dysponująca przydziałem w terminie 14 dni od daty powiadomienia o dokonaniu przydziału przez centralę zbytu obowiązana jest przeprowadzić korektę rozdzielnika celem pokrycia wydatku awaryjnego, a w przypadku gdy to jest niemożliwe wystąpi w tym samym terminie o dodatkowy przydział.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 14. 1. Zamówienia na drewno w ramach przydziału i rozdzielników należy składać w trzech egzemplarzach właściwym wojewódzkim ekspozyturom centrali zbytu.

2. Właściwa jest ekspozytura wojewódzka dla województwa, na obszarze którego ma nastąpić zużycie drewna.

§ 15. Odbiorcy podlegli ministrom wymienionym w § 9 ust. 2 składają zamówienia na 30 dni, a pozostali odbiorcy na 60 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 16. Odbiorca może za zgodą centrali zbytu zmienić zamówienie przed upływem terminu do jego potwierdzenia.

§ 17. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2—5, §§ 20—27 trybu ogólnego, przy czym przepis § 20 ust. 1 i 2 trybu ogólnego stosuje się ze zmianą wynikającą z § 14 ust. 1.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 18. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 19. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w drewno na rok 1955 i lata następne.

§ 20. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 334 z dnia 15 października 1952 r. w sprawie zasad bilansowania drewna opałowego (Biuletyn PKPG nr 44, poz. 210),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 341 z dnia 10 grudnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w drewno (Biuletyn PKPG nr 40, poz. 208).

96.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 163 z dnia 21 lipca 1954 r.

(znak: BI-2B-34-62)

w sprawie trybu zaopatrzenia w mydło do prania.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy mydła do prania wymienionego w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w mydło do prania należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

§ 4. Zaopatrzenie w mydło do prania należy do Centralnego Zarządu Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego „Arged“ (centrala zbytu).

Rozdział 2 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 5. 1. Zamówienia na mydło do prania w ilościach określonych w załączniku do zarządzenia i większych należy składać właściwym terenowo hurtowniom Wojewódzkich Przedsiębiorstw Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego „Arged“.

2. Ilości mniejsze od określonych w ust. 1 odbiorcy nabywają w wyznaczonych do tego celu punktach sprzedaży detalicznej.

3. Hurtownie określone w ust. 1 realizują zamówienia odbiorców z ilości przeznaczonych na zaopatrzenie pozarynkowe.

§ 6. W zakresie składania i realizacji zamówień dla sprzedaży hurtowej stosuje się przepisy §§ 17—27 trybu ogólnego ze zmianami wynikającymi z § 5 ust. 1—3 niniejszego zarządzenia.

Rozdział 3 — Postanowienia końcowe.

§ 7. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 140 z dnia 20 kwietnia 1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w mydło na cele pozarynkowe (Biuletyn PKPG nr 17, poz. 96).

§ 8. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w mydło do prania na IV kwartał 1954 r. i lata następne.

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 163 z dnia 21 lipca 1954 r.

Minimalne ilości mydła do prania zamawiane w hurtowniach Wojewódzkich Przedsiębiorstw Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego „Arged“.

Lp.	Wyszczególnienie	Ilość kg
1	Mydło do prania zwykłe	50
2	Mydło szare	25
3	Mydło płynne	25
4	Pasta do rąk	25
5	Inne mydła zastępcze	25

97.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 164 z dnia 24 lipca 1954 r.

(znak: AC—01—54)

w sprawie zużywania przerostów węglowych i wypłaty nagród za ich gospodarcze wykorzystanie.

W celu zaktywizowania gospodarczego wykorzystania przerostów węglowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się dyrektorów zakładów przemysłowych do maksymalnego zużywania przerostów węglowych w granicach możliwości technicznych posiadanych urządzeń.

§ 2. Zakłady przemysłowe nie mogą odmówić przeprowadzenia próby zużywania przerostów, o ile Centrala Zbytu Węgla zawnioskuje dokonanie tego rodzaju próby.

§ 3. W celu zainteresowania pracowników w maksymalnym zużyciu przerostów węglowych z jednoczesną oszczędnością zużycia innych sortymentów węgla wprowadza się w życie regulamin nagradzania, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1954 r.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 164 z dnia 24 lipca 1954 r.

Regulamin nagradzania pracowników, zatrudnionych przy zużyciu przerostów węglowych.

§ 1. Pracownikom zakładów, zużywających przerosty węglowe dla celów energetycznych i produkcyjnych, wypłaca się nagrody według następujących zasad:

- 1) w zakładach, zużywających do 200 ton węgla miesięcznie — pracownicy otrzymują 3 zł — od tony zużytych przerostów,
- 2) w zakładach, zużywających od 201 do 1000 ton miesięcznie — pracownicy otrzymują 2 zł — od tony zużytych przerostów,
- 3) w zakładach, zużywających od 1001 do 10000 ton węgla miesięcznie — pracownicy otrzymują 1 zł — od tony zużytych przerostów,
- 4) w zakładach, zużywających ponad 10000 ton węgla miesięcznie — pracownicy otrzymują 75 gr — od tony zużytych przerostów.

§ 2. W kopalniach węgla, zużywających przerosty na własne cele energetyczne pracownicy otrzymują nagrody określone w § 1 przyjmując za podstawę obliczenia nadwyżkę zużytych przerostów ponad zużycie przeciętne tych przerostów w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 1953 roku.

§ 3. 1. Zakłady pracy wymienione w § 1 i § 2 ustala szczegółowe listy stanowisk pracowników objętych powyższym nagradzaniem przy ścisłym zachowaniu zasady, że nagrody otrzymywać mogą wyłącznie ci pracownicy fizyczni i umysłowi, którzy mają bezpośredni wpływ na zwiększenie zużycia przerostów węglowych. Powyższe listy pracowników zatwierdza jednostka nadrzędna.

2. Z ogólnej kwoty nagród przypadającej zakładowi dyrektor jednostki nadrzędnej może wyznaczyć nagrody dyrektorowi zakładu lub innym osobom, które wybitnie przyczyniły się do zwiększenia zużycia przerostów z tym ograniczeniem, że kwota na ten cel zużyta nie może przekraczać 20% ogólnej kwoty nagród zakładu.

§ 4. Nagrody, o których mowa w §§ 1 i 2 wypłaca się z funduszu plac.

§ 5. Regulamin niniejszy obowiązuje od dnia 1 lipca 1954 r.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

E. Szyr

98.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 172 z dnia 30.VII 1954 r.

(Znak: PT5H-02-8)

w sprawie powołania komisji do spraw nadwyżek materiałów budowlanych.

W celu usprawienienia zagospodarowania nadwyżek materiałów budowlanych, na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 191 Prezydium Rządu z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie wykonania planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Monitor Polski Nr A-42, poz. 625) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przewodniczący wojewódzkich komisji planowania gospodarczego (WKPG) powołają przy WKPG komisje do spraw nadwyżek materiałów budowlanych, zwane w dalszej treści zarządzania komisjami.

2. Nadwyżkami materiałowymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są zbędne oraz nadmierne remanenty określone zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602, Nr A-51, poz. 685 i Nr A-87, poz. 1202, oraz z 1953 r. Nr A-3, poz. 34).

3. Materiałami budowlanymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są materiały objęte obowiązującym wykazem materiałów do projektu planu zaopatrzenia w ramach Narodowego Planu Gospodarczego (wydawnictwo Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego) oraz materiały mogące mieć zastosowanie w budownictwie określone przez przewodniczącego WKPG.

§ 2. Do zadań komisji należy:

- 1) udzielanie opinii właściwym dystrybutorom, działającym na terenie województwa co do upłynnienia nadwyżek materiałów budowlanych, posiadanych przez jednostki go-

spodarki uspołecznionej, mającej siedzibę na terenie województwa objętego działaniem WKPG przy której została powołana komisja;

2) wnioskowanie co do celowości i możliwości pokrycia potrzeb przedsiębiorstw budowlanych w zakresie materiałów budowlanych materiałami pochodzącymi z nadwyżek;

3) wnioskowanie co do sposobów zapobiegania tworzeniu się nadwyżek materiałów budowlanych w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

§ 3. W skład komisji powinni wejść:

jako przewodniczący — zastępca przewodniczącego właściwej WKPG,

jako członkowie — kierownicy działów inwestycji i budownictwa oraz bilansów WKPG,

— kierownik wydziału przemysłu prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej,

— kierownicy działających na terenie województwa jednostek właściwych dystrybutorów,

— kierownicy okręgowych delegatur Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej.

§ 4. 1. W celu umożliwienia wykonania zadań komisji określonych w § 2:

1) działające na terenie województwa jednostki właściwych dystrybutorów obowiązane są w terminach określonych przez WKPG przedkładać komisji spisy nadwyżek materiałów budowlanych zgłoszonych im do upłynnienia,

2) wydziały przemysłu wojewódzkich rad narodowych obowiązane są udostępniać komisji wgląd do spisów materiałów budowlanych zgłoszonych im do upłynnienia w trybie przepisów zarządzenia Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła z dnia 9 lipca 1954 r. w sprawie ujawniania i zagospodarowania zbędnych i ponadnorma-

tywnych materiałów zaopatrzeniowych w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielczych nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła.

3) jednostki gospodarki uspołecznionej posiadające nadwyżki materiałów budowlanych powinny informować komisję o trudnościach napotykanym przy ich zagospodarowaniu.

2. Decyzje Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli wydane wg przepisów zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 kwietnia 1954 r. w sprawie zapobiegania tworzeniu się i zagospodarowania powstałych nadmiernych i zbędnych zapasów materiałowych w przedmiocie upłynnienia materiałów budowlanych do innego województwa wymagają uprzedniego uzgodnienia z właściwą komisją.

§ 5. 1. Posiedzenie komisji powinno odbywać się w miarę potrzeby nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu.

2. W posiedzeniach komisji mogą brać udział bez prawa głosu przedstawiciele zainteresowanych jednostek.

§ 6. 1. Komisja wydaje opinie w formie uchwał.

2. Komisja przekazuje uchwały zainteresowanym jednostkom w terminie 7 dni od dnia ich powzięcia.

3. Do ważności uchwały komisji konieczna jest obecność 2/3 członków.

4. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów, a w razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego komisji.

§ 7. Odpisy uchwał komisje przesyłają do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Planów Terenowych i Lokalizacji w terminie 7 dni od dnia ich powzięcia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1954 r.
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71 w. 38.

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł Cena egz. 2 zł
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie PWG 351/Cz/54 r., podpisano do druku dnia 5.8.54 r., druk ukończono 10.8.54 r.
Nakład 21.649 egz. Papier gazet. mat. 50 gr., ark. wyd. 1,1.
Zam. 4209/C. Druk „Dom Słowa Polskiego“, 5-B-18703

CENA NUMERU 2 ZŁ